

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2012r

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Agnieszka Baran
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Rybczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2012 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o uznanie umów za bezskuteczne

1. uznaje za bezskuteczne w stosunku do powoda (...) Sp. z o.o. w W.: umowę przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi, zawartą w dniu 7 grudnia 2005 roku w Kancelarii Notarialnej T. S., rep. A nr (...), na podstawie której (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. wniosła (...) części prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W., przy ul. (...), stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla (...) w W. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) i umowę przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi, zawartą w dniu 8 grudnia 2005 roku w Kancelarii Notarialnej T. S., rep. A nr (...), na podstawie której (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. wniosła (...) części prawa użytkowania wieczystego części prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W., przy ul. (...), stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla (...) w W. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz zezwała powodowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na przeprowadzenie egzekucji z prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy dla (...) w W. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

2. nakazuje pobrać od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Okręgowego w W. kwotę 100.000 zł (sto tysięcy złotych) tytułem opłaty od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony,

3. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 12.617 zł (dwanaście tysięcy sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR del. Agnieszka Baran

Sygn. akt XX GC 796/06

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 lipca 2006 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: powód lub A.) skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: pozwana lub C.) oraz (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w organizacji (dalej: (...)) wniosła o ustalenie, że umowa przeniesienia przez (...) sp. z o.o. 33/100 części prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w Spółce (...) sp. z o.o. w organizacji zawarta w dniu 7 grudnia 2005 roku przez pozwane spółki w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) i umowa przeniesienia przez (...) sp. z o.o. 67/100 części prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce (...) sp. z o.o. w organizacji zawarta w dniu 8 grudnia 2005 roku przez pozwane spółki w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) – są nieważne (pozew k. 2-5).

Pismem nadanym w placówce pocztowej w dniu 10 grudnia 2007 roku dokonano modyfikacji powództwa w ten sposób, iż A. zgłosiła żądanie ewentualne przeciwko pozwanej (...), wnosząc o uznanie za bezskutecznych w stosunku do powoda następujących umów: umowy przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi z dnia 7 grudnia 2005 roku oraz umowy przeniesienia prawa użytkowania wieczystego na pokrycie udziałów w spółce wkładami niepieniężnymi z dnia 8 grudnia 2005 roku. Ponadto powód wniósł o zezwolenie na przeprowadzenie egzekucji z prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej przy ul. (...) w W.. Jako podstawę prawną swego żądania wskazała przepis art. 527-534 k.c. (pismo, k. 129-136).

W odpowiedzi na pozew (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (odpowiedź na pozew pozwanej ad. 2, k. 191-195, 228-235).

W piśmie z dnia 15 lutego 2008 roku pełnomocnik powoda sprecyzował podstawę prawną roszczenia głównego, wskazując, że powództwo jest oparte na art. 58 § 2 k.c. (pismo, k. 217-219).

W piśmie procesowym nadanym w dniu 7 lipca 2009 r. pozwana C. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego (pismo, k. 547-554).

Wyrokiem z dnia 20 października 2009 r. wydanym w niniejszej sprawie pod sygn. akt XX GC 796/07 Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo (pkt 1) i zasądził od powoda na rzecz każdej z pozwanych kwotę po 7.200 zł (pkt 2a i b), a ponadto obciążył Skarb Państwa kosztami wpisu sądowego od pozwu, od ponoszenia którego powódka była zwolniona (pkt 3). (wyrok z dnia 20 października 2009 roku k. 773).

Na skutek apelacji powoda wniesionej od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2010 r. wydał wyrok, którym uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie w punkcie 1 w stosunku do spółki (...) w zakresie roszczenia o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne wobec powoda i w punktach 2b oraz 3 i w tym zakresie przekazał sprawę tutejszemu sądowi do ponownego rozpoznania pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego (wyrok Sądu Apelacyjnego, k. 971-972, uzasadnienie k. 984-998).

Na rozprawie w dniu 21 lutego 2012 r. pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu. Podniósł m. in., że uzyskane przez C. udziały w spółce (...) nie są świadczeniem ekwiwalentnym z punktu widzenia możliwości zaspokojenia wierzytelności. Podniósł, że spółka (...) jest spółką celową, zamkniętą i ograniczona jest możliwość zaspokojenia wierzytelności z (...) jej udziałów (oświadczenie pełnomocnika powoda k.....).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 1999 roku A. zawarła ze spółką (...) umowę uzgodnienia warunków realizacji inwestycji budowlanej p.n. Budynek biurowo-usługowy (...) (umowa k. 31-32). Zgodnie z postanowieniami umowy C. zobowiązana była do wybudowania budynku biurowego na nieruchomości przy ul. (...), co do której przysługiwało jej prawo użytkowania wieczystego, zaś A. do nabycia własności (...) powierzchni całkowitej budynku w cenie (...) zł. Na poczet ceny nabycia A. zapłaciła na rzecz K.(...) (okoliczność niesporna). Umowa ta następnie została zawarta w formie aktu notarialnego (k. 33-36). Jednym z postanowień umowy był zwrot przez C. otrzymanej kwoty (...) zł wraz z odsetkami w przypadku

niemożności realizacji inwestycji z jej winy. C. nie rozpoczęła realizacji inwestycji, ani nie zwróciła wpłaconej kwoty (okoliczność bezsporna).

W dniu 12 października 2005 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: A.) oraz „ (...) , (...)” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: (...)) zawarły umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) (umowa, k. 6-11).

Dwoma umowami z dnia 7 i 8 grudnia 2005 roku C. przeniosła prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) na rzecz spółki (...) jako pokrycie 150 udziałów w spółce o wartości (...) zł. C., jako jeden z dwóch wspólników nowopowstałej spółki (...) miała w niej około (...) udziałów (umowy, k. 12-26, KRS, k. 81 verte).

W dniu 25 kwietnia 2006 roku Sąd Rejonowy dla (...) wpisał spółkę (...) jako użytkownika wieczystego przedmiotowej nieruchomości (dowód: odpis zupełny księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości przy ul. (...) nr KW (...) (zawiadomienie, k. 29-30).

Jednocześnie, wobec nierozpoczęcia przez spółkę (...) inwestycji, stosownie do postanowień umowy z 1999 roku, A. wystąpiła do Sądu przeciwko BN C. o upoważnienie do samodzielnego rozpoczęcia inwestycji i przyznanie jej sumy potrzebnej do wykonania tej czynności. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Ś. z dnia 26 lipca 2006 roku w sprawie prowadzonej pod sygn. I Co 651/04 przyznano spółce (...) od spółki (...) sumę 41.181.000 zł potrzebną do wykonania czynności wybudowania budynku biurowo- usługowego „pod klucz” na niezabudowanej działce nr (...) z obrębu 5-03-08 położonej przy ul. (...) (postanowienie, k. 38).

Równoległe z powyższym postępowaniem toczył się proces z powództwa spółki (...) przeciwko spółce (...) o zapłatę (...) zł tytułem zwrotu zaliczki na podstawie umowy z 26 maja 1999 roku. Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 września 2007 roku Sąd Okręgowy w W. XX Wydział Gospodarczy zasądził od spółki (...) na rzecz spółki (...) kwotę (...) zł (wyrok k. 148).

Powyższe roszczenie zostało zabezpieczone hipoteką przymusową zwykłą do kwoty (...) zł na prawie użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) (uzasadnienie postanowienia, k. 167).

Roszczenia spółki (...) pozostały niezaspokojone (okoliczność bezsporna).

W dniu 26 maja 2008 roku wierzytelność na kwotę (...) zł została zbyta przez spółkę (...) na rzecz spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (okoliczność niesporna).

Przedstawiony wyżej stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych przy konkretnych ustaleniach dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała. W tym stanie rzeczy Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o złożone do akt sprawy dokumenty, których badanie zostało dokonane przez przyzmat stanowisk obu stron i braku ich sporności odnośnie ustalonych faktów. Sąd oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, wskazanego w umowach, których dotyczy żądanie pozwu w niniejszej sprawie. Przede wszystkim wniosek ten należy uznać za spóźniony w świetle art.... K.p.c.. Dodatkowo zaś (mając na uwadze poniżej przedstawioną część rozważań) należy wskazać, że tak sformułowany wniosek dowodowy jest zbędny z punktu widzenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Samo ustalenie wartości prawa użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości, bez porównania go z wartością udziałów w spółce (...) nie odpowiadałoby na pytanie o zwiększenie trudności czy wydłużenie egzekucji należności powoda.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo o uznanie za bezskuteczne umów z dnia 7 i 8 grudnia 2005 r. oparte na dyspozycji art. 527 k.c. jest zasadne.

Znaczna część okoliczności niniejszej sprawy istotnych dla jej rozstrzygnięcia pozostaje poza sporem w niniejszej sprawie i została potwierdzona w przez Sąd Apelacyjny, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 sierpnia 2010 roku.

Poza sporem pozostaje w niniejszej sprawie okoliczność, że powód jest wierzycielem spółki (...) i to w odniesieniu do dwóch wierzytelności – (...) zł (zasądzoną w wyroku wydanym w sprawie XX GC 919/06) oraz 41.181.000 zł (przyznaną postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Ś. w W. dla potrzeb wykonania zastępczego umowy). Wobec przesądzenia tej kwestii, w toku postępowania w niniejszej sprawie przez Sąd Apelacyjny zbędne jest powtarzanie argumentów przytoczonych w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 października 2009 roku, a odnoszących się do zgłoszonego przez pozwaną zarzutu braku legitymacji czynnej po stronie powoda (w związku ze zbyciem przez niego wierzytelności o zapłatę kwoty (...) zł).

Na obecnym etapie postępowania w niniejszej sprawie nie budzi również wątpliwości, że z uwagi na obie wskazane powyżej okoliczności powód – jako wierzyciel spółki (...) może domagać się ochrony swych praw, na podstawie art. 527 k.c..

W świetle uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 sierpnia 2010 roku (oraz powołanego tam orzeczenia Sądu Najwyższego) nie budzi również wątpliwości, że zgłoszeniu żądania w oparciu o przepis art. 527 k.c. nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że jedna z ww. wierzytelności jest zabezpieczona hipoteką (w sytuacji gdy ta nie zabezpiecza całej wierzytelności).

W ocenie Sądu, okoliczności niniejszej sprawy wskazują na to, że na skutek zawarcia umów będących przedmiotem żądania pozwu doszło do pokrzywdzenia powoda, jako wierzyciela. Sąd podziela w pełni stanowisko strony powodowej, że na skutek zawarcia umów z dnia 7 grudnia 2005 roku i 8 grudnia 2005 roku spółka (...) stała się niewypłacalna w stopniu wyższym niż przed ich zawarciem. Przed zawarciem omawianych umów spółka (...) była jedynym użytkownikiem wieczystym nieruchomości przy ul. (...). Na skutek wniesienia tego prawa aportem do spółki (...), prawo to przysługiwało spółce (...) niejako pośrednio – jako wspólnikowi Złotej 7. Jednakże, z uwagi na to że C. nie miała 100%, lecz (...) udziałów w pozwanej spółce, egzekucja z udziałów C. w Złotej 7 pośrednio dotyczyłaby jedynie (...) prawa użytkownika wieczystego nieruchomości przy ul. (...). W toku postępowania w niniejszej sprawie została wykazana okoliczność, że poza prawem użytkowania wieczystego nieruchomości, pozwana spółka nie dysponuje innym majątkiem. W świetle tych okoliczności, zasady logicznego rozumowania wskazują jednoznacznie na to, że majątek spółki (...) uległ uszczupleniu pogłębiając niewypłacalność tej spółki.

Pokrzywdzenie powoda, jako wierzyciela spółki (...) – w okolicznościach niniejszej sprawy – wynika także z innych faktów. W świetle obowiązujących przepisów postępowania egzekucyjnego, egzekucja z udziałów spółki (...) w pozwanej (...) byłaby bez wątpienia dłuższa niż egzekucja z prawa użytkowania wieczystego. Zgodnie z treścią art. 911⁶ § 1 k.p.c., zaspokojenie wierzyciela z zajętego udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialności następuje z dochodu, jeżeli zajęte prawo przynosi dochód, albo z realizacji lub sprzedaży prawa. Przy czym przyjmuje się, że zaspokojenie wierzyciela poprzez sprzedaż udziałów nastąpić może dopiero przy bezskuteczności lub stwierdzonej długotrwałości zaspokojenia z dochodu prawa – udziału (por. P. Telenga w: A. Jakubecki i inni Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Oficyna 2008). Dodatkowo sprzedaż udziałów – zgodnie z treścią art. 908 k.p.c. – wymaga uprzedniej zgody sądu, wyrażonej w zaskarżalnym postanowieniu. W porównaniu ze wskazanym trybem egzekucji z udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, niewątpliwie krótsze jest przeprowadzenie czynności egzekucyjnych w toku egzekucji z prawa użytkowania wieczystego. W odniesieniu do tego składnika majątku dłużnika czynności zmierzające do dokonania jego sprzedaży (opis i oszacowanie), zgodnie z treścią art. 942 k.p.c. są podejmowane przez organ egzekucyjny na wniosek wierzyciela po upływie terminu określonego w wezwaniu dłużnika do zapłaty długu. Natomiast w myśl art. 923 k.p.c., wskazany termin na zapłatę długu zakreślony dłużnikowi wynosi 14 dni. Dla porządku należy wskazać do egzekucji z prawa użytkowania wieczystego stosujemy odpowiednio przepisy o egzekucji z nieruchomości. Egzekucja z prawa użytkowania wieczystego jest zatem krótsza od egzekucji z udziałów choćby o czas, który musi upłynąć, żeby można było uznać, że nie jest możliwe zaspokojenie wierzyciela z dochodu przynieszonego

przez zajęte udziały. W tych okolicznościach uznać należy, że powód wykazał, że wobec dokonania czynności (umów) wskazanych w pozwie doszło do jego pokrzywdzenia ze względu na większą trudność w wyegzekwowaniu wierzytelności przysługujących mu od spółki (...). Na istnienie pokrzywdzenia wierzyciela w okolicznościach analogicznych do sprawy niniejszej wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 października 2007 roku (II CSK 323/07), w którym wskazał, że z pokrzywdzeniem wierzyciela mamy do czynienia także wówczas gdy w wyniku zaskarżonej czynności dłużnik otrzymał przedmiot lub prawo, z którego egzekucja zazwyczaj jest trudniejsza lub dłuższa, niż z przedmiotu czy prawa wyzbytego, albo jeżeli dłużnik otrzymany ekwiwalent zużył w całości lub w części na inne cele niż zaspokojenie wierzycieli, ekwiwalentność czynności prawnej nie wyłącza możliwości uznania jej za bezskuteczną wobec wierzycieli na podstawie art. 527 § 1 k.c.

Stan faktyczny niniejszej sprawy wskazuje jednoznacznie również na spełnienie innych przesłanek wskazanych w art. 527 § 1 k.c., których istnienie pozwala na uznanie za bezskuteczną wobec wierzyciela wskazanej przez niego czynności. W ocenie Sądu stan faktyczny niniejszej sprawy świadczy o tym, że zawierając sporne umowy i wyzbywając się prawa użytkowania wieczystego spółka (...) działała ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (w tym powoda). Przy czym zgodnie ze stanowiskiem wyrażanym w orzecznictwie ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli mamy do czynienia również wówczas gdy dłużnik dokonujący takiej czynności przewidywał pokrzywdzenie w granicach ewentualności; przewidywał, że ewentualnie może dojść do takiego pokrzywdzenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 12 maja 2005 roku IAcA 1764/04). Zdaniem Sądu z zasad doświadczenia życiowego wynika, że zawierając umowę na podstawie której spółka (...) uzyskała jedynie około (...) udziałów w spółce na rzecz której przeniosła całe przysługujące jej prawo użytkowania wieczystego, spółka (...) musiała co najmniej przewidywać pokrzywdzenie wierzycieli (jeżeli go nie zakładała).

W niniejszej sprawie nie budzi również wątpliwości fakt, że pozwana (...) otrzymała korzyść majątkową w związku z dokonaniem spornych czynności. Korzyść tę stanowi uzyskane przez pozwaną spółkę prawo użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) w W.. Ustaleniu osiągnięcia korzyści przez pozwaną nie sprzeciwia się okoliczność, że w zamian za omawiane prawo spółka C. uzyskała udziały. W świetle art. 527 k.c., z korzyścią majątkową po stronie osoby trzeciej mamy do czynienia nie tylko wówczas, gdy ta osoba w sensie potocznym „zarobiła” na kwestionowanej czynności – osiągnęła z niej zysk. W świetle powołanego przepisu z korzyścią majątkową po stronie osoby trzeciej mamy do czynienia w każdej sytuacji, gdy osoba trzecia uzyskuje prawo majątkowe o pewnej wartości. Wskazał na to między innymi Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 28 października 1999 roku (ACa 638/99, OSA 2002/2/14), w którym wyjaśnił, że osoba trzecia uzyskuje "korzyść majątkową" w rozumieniu art. 527 k.c. także wtedy, gdy płaci za rzecz nabytą od dłużnika cenę odpowiadającą wartości rynkowej tej rzeczy.

Analogiczny wniosek wypływa z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 1999 roku (I CKN 287/98, LEX nr 147235), w którym Sąd ten wskazał, że do przyjęcia, iż osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, wystarczy wykazanie, że na podstawie czynności prawnej dłużnika nabyła ona rzecz lub prawo albo została zwolniona z obowiązku (...).

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wskazuje jednoznacznie na to, że pozwana wiedziała, że zawarcie przez nią umów ze spółką (...) doprowadzi do pokrzywdzenia wierzycieli tej ostatniej. Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie zastosowanie ma domniemanie ustanowione w treści przepisu art. 527 § 3 k.c., które w toku postępowania nie zostało obalone przez pozwaną spółkę. W relacjach pomiędzy pozwaną i spółką (...) zachodzi bowiem – w ocenie Sądu - stosunek bliskości, o którym mowa w powołanym przepisie. Przepis art. 527 § 3 k.c. nie precyzuje pojęcia stosunku bliskości, nie ma zatem podstaw do odnoszenia go wyłącznie do relacji pomiędzy osobami fizycznymi. W ocenie Sądu omawiany stosunek bliskości zachodzi w każdej sytuacji gdy rodzaj relacji dwóch podmiotów uzasadnia założenie, że mają one szeroką wiedzę na temat praw i obowiązków drugiego podmiotu oraz jego sytuacji majątkowej i okolicznościach związanych z prowadzeniem przez niego działalności. Do relacji takich (w odniesieniu do których można mówić o stosunku bliskości) zaliczyć można m. in. relację pomiędzy spółką a jej założycielem. Wskazał na to m. in. Sąd Apelacyjny w K. z dnia 13 września 1996 roku (I ACr 418/06, TPP 2003/3/125), wskazując, iż ze względu na funkcję przepisu art. 527 § 3 k.c., tj. ustanowienie domniemanie wiedzy osoby trzeciej o działaniu dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli relację "bliskości" między dłużnikiem a osobą trzecią należy odnosić do takich stosunków faktycznych między tymi podmiotami, które umożliwiają osobie

trzeciej uzyskanie wiedzy o sytuacji majątkowej dłużnika i okolicznościach jego działania. Strona pozwana jako organ założycielski interwenienta (dłużnik powoda) miała, bez wątplenia, wgląd w interna jego działania i możliwość oceny jego sytuacji majątkowej, a relacja "bliskości" między tymi podmiotami była wzmocniona jeszcze przez tę okoliczność, iż likwidatorem interwenienta był pracownik strony pozwanej.

W ocenie Sądu z takiego rodzaju stosunkiem bliskości mamy do czynienia w niniejszej sprawie w odniesieniu do relacji między pozwaną spółką a dłużnikiem powoda – spółką (...). Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje okoliczność, że dłużnik powoda był jednym z założycieli pozwanej (...) i nie sposób wyobrazić sobie, że w takich okolicznościach pozwanej nie była znana kondycja majątkowa spółki (...).

Podsumowując powyższe rozważania wskazać należy, że w toku postępowania w niniejszej sprawie wykazane zostało istnienie wszystkich przesłanek wskazanych w treści przepisu art. 527 § 1 k.c. w odniesieniu do umów z dnia 7 grudnia 2005 i 8 grudnia 2005 roku. Zatem uznając powództwo za w pełni uzasadnione, Sąd uznał wskazane umowy za bezskuteczne wobec powoda i zezwolił mu na przeprowadzenie egzekucji jego wierzytelności z prawa użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) w W., będącego przedmiotem tych umów.

Wobec uwzględnienia w całości powództwa o uznanie ww. umów za bezskuteczne, na mocy art. 98 § 1 k.p.c., Sąd zasądził od pozwanej (...) sp. z o.o. w W. na rzecz powoda kwotę 12.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na wskazaną kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego adwokatem ustalone w oparciu o przepis § 6 pkt 7) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w kwocie 7200 zł oraz kwota 5400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda za instancję odwoławczą, ustalone w oparciu o przepis art. 13 ust. 1 pkt 10 ww. rozporządzenia.

Wobec tego, że w toku postępowania w niniejszej sprawie powód był zwolniony od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanej opłatę od pozwu. Wysokość tej opłaty została ustalona w oparciu o wskazaną przez powoda wartość przedmiotu sprawy na podstawie art. 13 ust. 1 ww. ustawy.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów należało orzec jak w sentencji wyroku.

SSR del. Agnieszka Baran